

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412213610
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4412213610.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: J. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. U., N. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Jánom Kanabom, advokátom, so sídlom Trenčín, J. Zemana 3141/101, IČO: 42 273 242, proti žalovanej: J. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. - K. XXX, zastúpená JUDr. Vlastou Suchanovou, advokátkou, so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, o zaplatenie 12 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. októbra 2016, č. k. 16C/124/2013-225, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) zo dňa 26. 10. 2016, č. k. 16C/124/2013-225, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 58 %. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 470 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že Okresný súd Nové Zámky dňa 13. 10. 2014 vydal rozsudok č. k. 16C/124/2013-170, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 9 465,01 eura s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 28. 03. 2012 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu o zaplatenie 2 534,99 eura zamietol a o trovách konania rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 OSP. Rozsudok č. k. 16C/24/2013-170 nadobudol právoplatnosť v zamietajúcej časti dňa 31. 10. 2014 a vo vyhovujúcej časti dňa 29. 06. 2016, a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/48/2015-215.

3. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v konaní. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 9 465,01 eura a neúspešný v časti o zaplatenie 2 534,99 eura, pomer úspechu žalobcu je teda 79 % k neúspechu žalovaného 21 %, to znamená, že čistý úspech žalobcu je vo výške 58 % (79 % - 21 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil v zmysle § 357 písm. m/ CSP, a teda odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a nepriznal náhradu trov konania žalobcovi z dôvodov v zmysle § 257 CSP. Žalovaná poukázala na svoju sociálnu situáciu, v ktorej sa momentálne nachádza v súvislosti s aplikáciou § 257 CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 7Nc/831/99 zo dňa 19. 11. 1999, právoplatným a vykonateľným dňa 03. 12. 1999, bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej bola do osobnej

starostlivosti zverená mal. dcéra T. R., nar. XX. XX. XXXX, s tým, že súdom bolo určené výživné na mal. dieťa sumou 500,- Sk (16,60 eura). V súčasnosti otec prispieva na mal. dcéru sumou 80,- eur mesačne. Dňa 25. 04. 2016 sa žalovanej narodila mal. dcéra W. U., bytom u matky, s tým, že od marca 2016 poberá len materský príspevok, ktorý jej bol vyplatený do 15. 11. 2016 spolu v sume 1 966,80 eura a poukázala na potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 16. 11. 2016. V súčasnosti býva u svojich rodičov. Od marca 2016 do októbra 2016 poberala dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, a to materskú. Následne čerpá rodičovskú dovolenku, za ktorú jej je vyplácaný rodičovský príspevok. Ďalej poznamenala, že uhradila žalobcovi sumu, na ktorú ju zaviazal súd prvej inštancie rozsudkom vo veci samej. Poukazujúc na uvedené skutočnosti má za preukázané, že na jej strane odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP sociálne okolnosti, ktoré predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Záverom poznamenala, že ak by súd nevyhovel jej odvolaniu v tom smere, že by žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania podľa § 257 CSP, mal by priznaný nárok aspoň znížiť.

5. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca uvádzajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Žalobca poznamenal, že žalovaná sa snaží obohatiť na úkor žalobcu, ako tomu bolo počas celého ich spolužitia. Žalobca sa snažil so žalovanou dohodnúť, avšak táto vždy dohodu odmietala a nemala snahu vec vyriešiť mimosúdne. Skutočnosť, že bol v konaní čiastočne úspešný, bolo spôsobené nedostatkom dôkazov z jeho strany, pretože na mnohé skutočnosti prišiel až po rozchode so žalovanou. Spor bol vyvolaný správaním sa žalovanej, a to pred začatím konania, ako počas súdneho konania. Zdôraznil, že žalovaná býva v rodinnom dome svojich rodičov, pričom na bývanie nevynakladá žiadne finančné prostriedky. Pomery žalovanej v roku 2016 sú rovnaké ako boli v roku 2011 a 2012, kedy tvorili pár a rovnaké boli aj v roku, kedy bola podaná žaloba. Skutočnosť, že má žalovaná dve deti nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, najmä ak disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami, vozí sa na drahých autách a využíva financie od otcov svojich dvoch maloletých detí. Konanie žalovanej je účelové s cieľom oddialiť rozhodnutie o trovách konania.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 137 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania zistil, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 22. 06. 2012 sa žalobca domáhal vydania platobného rozkazu na sumu 12 000,- eur od žalovanej, a to titulom zmluvy o výpožičke, ktorá bola medzi nimi uzavretá. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 16C/124/2013-170, zo dňa 13. 10. 2014, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v časti uplatneného nároku 9 465,01 eura s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 28. 03. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania si súd vymienil rozhodnúť samostatným uznesením v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol v zamietajúcej časti právoplatnosť dňa 31. 10. 2014 a v časti zaplatenia dňa 29. 06. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/48/2016-215. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým uznesením tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 58 %.

10. Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Ak strana mala takéto výdavky, tieto by mohli byť v niektorých sporoch posúdené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ.

11. Nová právna úprava druhu trov konania nevymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla budú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. by mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo procesná obrana proti takémuto nároku (pozri nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008, sp. zn. IV. ÚS 147/08).

12. Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

13. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

14. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal dôvodnosť podaného odvolania, pričom dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, na zistené skutočnosti aplikoval ustanovenia príslušných právnych predpisov, vec správne právne posúdil a v nadväznosti na uvedené vo veci správne rozhodol, keď procesne neúspešnej žalovanej uložil povinnosť zaplatiť trovy konania žalobcu ktorý bol v konaní procesne úspešný, a to vo výške 58 %.

15. Podľa § 150 ods. 1 OSP platného a účinného do 30. 06. 2016, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 OSP platného a účinného do 30. 06. 2016, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že ustanovenie § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu v ustanovení § 150 ods. 1 prvej vety OSP. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

18. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

19. V zmysle judikatúry toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

20. Procesne neúspešná žalovaná v odvolaní namietala, že by jej nemala byť uložená povinnosť zaplatiť trovy konania úspešnému žalobcovi z dôvodu, že sa žalovaná v čase podania odvolania poberala materský príspevok v súvislosti s narodením dcéry W., nar. XX. XX. XXXX, ktorý jej bol vyplatený naposledy v mesiaci november 2016 a následne nastúpi na rodičovskú dovolenku, a teda jej finančná

situácia jej nedovoľuje, aby žalobcovi uhradila súdom priznanú náhradu trov. Poznamenala tiež, že má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. dcére T. R., nar. XX. XX. XXXX, ktorá jej bola zverená rozhodnutím súdu do výlučnej osobnej starostlivosti. Na výživu tejto maloletej dcéry jej otec prispieva v súčasnosti sumou 80,- eur. Poukázala tiež že nemá vlastné bývanie a byva aj spolu s mal. deťmi u svojich rodičov. Odvolací súd však v predmetnej veci dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhladol, a preto dospel k záveru o vecnej správnomi rozhodnutia súdu prvej inštancie.

21. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti posudzoval odvolacie argumenty v súvislosti s preskúmaním existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom však zdôraznil, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a aplikácii § 257 nie sú rozhodujúce len majetkové pomery jednotlivých strán. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady úspechu, ktorá je primárne aplikovaná v časti konania, kedy súd rozhoduje o uplatnenom nároku na náhradu trov konania, a preto je nevyhnutné dôsledne preskúmať nielen osobné, majetkové, zárobkové pomery a iné pomery strán, ale je potrebné prihliadnuť aj na postoj strán v konaní a prípadné iné okolnosti, v dôsledku čoho môže súd následne dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. Odvolací súd v danej veci nielenže nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ale navyše považuje za potrebné poukázať na postoj žalovanej v čase pred podaním žaloby na súd a taktiež aj v samotnom súdnom konaní. Súd pri posudzovaní dôvodnosti aplikácie § 257 posudzoval aj dôvod vzniku samotného sporu a ochotu strán uzavrieť spor medzi nimi mimosúdnu dohodu, zmierom. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na predmet a charakter sporu, pričom samotné okolnosti prípadu nenasvedčujú dôvodnosť aplikácie § 257 CSP. Všetky uvedené skutočnosti musia byť súdom posudzované komplexne, ak má súd dospieť k záveru, že procesne úspešnej strane nemá byť priznaný nárok na náhradu trov konania. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, ako aj skutočností uvádzaných v podanom odvolaní, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie s tým, že žalobcovi správne priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 58 % ako procesne úspešnej strane v konaní vo veci samej, keďže žalovaná neosvedčila existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

22. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c)

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).